

ЛІКУВАННЯ КІШОК ЗА ПУХЛИНИ МОЛОЧНОЇ ЗАЛОЗИ

Нестеренко І.І., Бородиня В.І.

Національний університет біоресурсів і природокористування Київ,
України, iranesterenko2001@gmail.com

Серед гінекологічних проблем кішок бувають захворювання молочної залози, у тому числі мастопатії та злюкісні пухлини. Вважають, що лише у однієї з 4000 кішок розвивається рак молочної залози. Це може здатися невеликою захворюваністю, але насправді рак молочної залози є третьою за поширеністю пухлиною у кішок і становить 10–12 % усіх діагностованих пухлин у кішок. Середній вік захворювання становить від 10 до 12 років. У сіамських кішок ризик розвитку цього типу раку вдвічівищій у порівнянні з тваринами інших порід. Стерилізація самки до 6-місячного віку забезпечує зниження ризику розвитку раку молочної залози на 91 %. Іншими словами, кішка, стерилізована до її першої тічки (близько 6-місячного віку), має лише 9 % ризику розвитку пухлини молочної залози в порівнянні з нестерилізованою. Ризик виникнення цієї патології у тварин, стерилізацію яких провели у віці від 6 місяців до 1 року становить 14 % у порівнянні з нестерилізованою самкою. Операція – це основний спосіб лікування кішок за раку молочної залози. Тип втручання визначається виходячи з результатів діагностики. Якщо новоутворення невеликих розмірів, а кордони чітко окреслені – здійснюється органозберігаюча операція люмпектомія (видаляється лише пухлина). За дифузної форми захворювання (коли новоутворення локалізуються не тільки в слизовому, а й м'язовому шарі) здійснюють видалення молочних пакетів. На пізніх стадіях, коли злюкісні клітини уражають навколоишні тканини, проводять такі операції: двостороння мастектомія (видаляють парні пакети); унілатеральна мастектомія (видаляють пакети і региональні лімфовузли на ураженій ділянці); радикальна мастектомія (видаляються всі молочні пакети і прилеглі лімфовузли). За значного поширення метастазів, хірург додатково приирає віддалені лімфовузли (пахвинні та пахові), враховуючи відомі напрями лімфатичного дренажу. Незважаючи на агресивність процедури за успішного результату гарантія на відсутність рецидиву складає 90 %. Відомо, що комбінована хіміотерапія з використанням доксорубіцину та циклофосфаміду або карбоплатину викликає короткочасну ремісію

приблизно у половини кішок з метастатичним або неоперабельним місцевим захворюванням і рекомендується після повного видалення пухлини для продовження періоду без захворювання та для затримання розвитку метастазів. Ці хіміотерапевтичні препарати призначають кожні 3–4 тижні протягом 4–6 циклів після повного видалення первинної пухлини.

Таким чином, рання діагностика і лікування є життєво важливими у кішок з пухлиною молочної залози і залежать від стадії розвитку і тяжкості захворювання.